

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. juna 2014. god.
Br. ref.:RK656/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. KI216/13

Подносилац

Agron Vula

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda, Rev. br. 22/2011, od
3. juna 2013. god., sa zahtevom za privremenu meru**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastаву:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Kadri Kryeziu, судија и
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Подносилац захтева је г. Agron Vula, из Ђаковице, заступљен од стране advokata г. Teki Bokshi, из Ђаковице.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda, Rev. br. 22/2011, od 3. juna 2013. god., koju je podnositelj zahteva primio 27. avgusta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, kojom je odbijena kao neosnovana revizija podnositelja zahteva i kojom su presude nižestepenih sudova, koje su odbile tužbu podnositelja za nadoknadu štete, ocenjene kao osnovane na zakonu i kao takve ostaju na snazi.

Pravni osnov

4. Član 113. 7 Ustava, član 47 Zakona o Ustavnom суду Republike Kosovo br. 03/L-121 i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog суда Republike Kosovo.

Postupak pred Sudom

5. U oktobru 2009 god. podnositelj zahteva je podneo prvi zahtev Ustavnom суду, sa istim činjenicama i argumentima i Sud je rešenjem KI57/09 od 17. avgusta 2011. god., ovaj zahtev proglašio neprihvatljivim, jer je bio preuranjen, konstatujući da se stvar za koju je podnet zahtev još uvek nalazio u postupku pred redovnim sudovima.
6. Dana 22. novembra 2013. god., podnositelj je podneo drugi zahtev Sudu.
7. Dana 3. decembra 2013. god., odlukom GJR. KI216/13, predsednik Suda je imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca i veće za razmatranje u sledećem sastavu: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
8. Dana 11. decembra 2013. god., Ustavni sud je obavestio podnositelja zahteva, Vrhovni sud i opština Đakovica o registraciji zahteva.
9. Dana 26. decembra 2013. god., Sud je primio pismeni odgovor od strane opština Đakovica kojem su priloženi i presuda Okružnog suda u Peć Ac. br. 151/10, kao i presuda za reviziju Vrhovnog suda Rev.br 22/2011.
10. Dana 8. januara 2014. god., Sud je primio "pismeno objašnjenje" od strane podnositelja u vezi sa njegovim zahtevom, gde je ponovio argumente već naglašene u zahtevu, kojem je priložio i nekoliko kopija novinskih napisa iz lista "Koha ditore" koji se tiču odluka Ustavnog suda u vezi sa primenom odluka NNOK.
11. Dana 23. januara 2014. god., veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznalo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Što se tiče parničnog postupka

12. Podnositelj zahteva, Agron Vula, imao je status civilnog službenika u opštini Đakovica i bio je zaposlen na poziciji šefa protivpožarne zaštite i istraživanja uzroka požara u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici, koja je bila deo opštine.
13. Dana 19. avgusta 2003. god., rešenjem 12. br. 01-139, donetim od strane izvršnog direktora opštine, on je suspendovan sa dužnosti uz plaćanje sve do okončanja postupka za utvrđivanje disciplinske odgovornosti ili neodgovornosti koji će se pokrenuti protiv njega.
14. Na osnovu spisa predmeta, ovaj disciplinski postupak nije nikad sproveden i nezadovoljan tim rešenjem, podnositelj zahteva je pokrenuo parnični postupak pred redovnim sudovima, koji je prošao kroz dve ključne faze.
15. Prva faza parničnog postupka je pokrenuta u Opštinskem sudu u Đakovici i okončana je presudom Rev. br. 10/2006, od 25. oktobra 2006. god., a navedenu sudsku odluku podnositelj zahteva nije priložio zahtevu.
16. Dana 7. aprila 2009. god., Okružni sud u Peću, doneo je rešenje C. br. 121/09, kojim je dozvolio ponavljanje postupka okončanog na pravosnažni način na osnovu presude Okružnog suda u Peću, Ac. br. 113/05, od 29. septembra 2005. god.
17. Prema obrazloženju ovog rešenja, osnovni element za dozvoljavanje ponavljanja postupka je odluka Nezavisnog nadzornog odbora Kosova, koji je odlučio o istoj pravnoj stvari i ova nova činjenica treba da se uzme u obzir.
18. Dana 23. septembra 2009. god., Opštinski sud u Đakovici, doneo je presudu C. br. 555/07, kojom je obavezao opštini Đakovica da podnosiocu zahteva plati u ime nadoknade $\frac{1}{2}$ ličnih dohodaka u iznosu koji je on ostvario dok je bio u redovnom radnom odnosu kod poslodavca za period od 1. septembra 2003. god., do 30. oktobra 2004. god., dok pun iznos ličnih dohodaka od 242.66 evra, sve dok postoje zakonski uslovi.
19. Dana 22. oktobra 2010. god., Okružni sud u Peću, doneo je presudu Ac. br. 151/10, kojom je preinačio presudu Opštinskog suda u Đakovici, C. br. 555/07, i pravnu stvar je presudio tako što je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva.
20. Dana 3. juna 2013. god., Vrhovni sud Kosova, doneo je presudu Rev. br. 22/2011, kojom je odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva podnetu na presudu Okružnog suda Ac. br. 151/2010.
21. Vrhovni sud Kosova, u obrazloženju presude na reviziju, naglasio je, između ostalog, da je "Presuda drugostepenog suda doneta pravilnom primenom materijalnog prava, kada je zaključeno da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan, obzirom da odlukom Nezavisnog nadzornog odbora Kosova, A. 02.158/2005 od 25.02.2008. godine nije odlučeno na meritoran način u vezi

sa pitanjem radnog odnosa tužioca, zato što je stvar vraćena tuženoj na ponovno razmatranje i odlučivanje u upravnom postupku”.

Što se tiče upravnog i izvršnog postupka

22. Paralelno sa pokrenutim postupkom u sudu, podnositac zahteva je pokrenuo i upravni postupak, obraćajući se žalbom Nezavisnom nadzornom odboru Kosova (NNOK), koji je bio nadležni organ za razmatranje žalbi civilnih službenika.
23. Dana 25. februara 2008. god., NNOK, odlučujući po žalbi podnosioca zahteva, doneo je odluku A02. 158/2005, kojom je delimično usvojio žalbu podnosioca, konstatujući da je došlo do povrede postupaka propisanih pravnim aktima koji regulišu civilnu službu, a posebno postupaka utvrđivanja odgovornosti civilnih službenika i ovom odlukom je obavezao organ za zapošljavanje, opštinu Đakovica, da u roku od 15 dana pokrene disciplinski postupak prema pravilima na snazi protiv podnosioca zahteva. (objašnjenje: u uvodu odluke NNOK nalazi se sufiks 2005. godine, dok se na kraju odluke nalazi sufiks 2007. godine, i na taj način se i poziva čas na sudsku odluku iz 2005. godine, čas na odluku iz 2007. godine, dok se u suštini radi o istoj odluci).
24. Dana 30. jula 2013. god., Opštinski sud u Đakovici, dozvolio je izvršenje odluke NNOK klauzulom rešenja E/br. 1268/09.
25. Dana 30. decembra 2009. god., Opštinski sud u Đakovici donosi rešenje E. br. 1268/09, kojim usvaja prigovor podnet od strane opštine Đakovica na rešenje E/br. 1268/09, od 30. jula 2009. god., i poništava sve sprovedene postupke osporenog rešenja.
26. U obrazloženju ovog rešenja, Opštinski sud je naglasio da se odluka NNOK u ovom slučaju bavila proceduralnom obavezom organa za zapošljavanje, što je sprovođenje disciplinskog postupka, i nije imala nikakve veze se novčanom obavezom, dakle prema Zakonu o izvršnom postupku, odluka ne predstavlja izvršni naslov.
27. Dana 22. oktobra 2010. god., Okružni sud u Peći doneo je Rešenje 139/10, kojom je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je rešenje Opštinskog suda u Đakovici E. br. 1268/09, od 30. decembra 2009. god.
28. Okružni sud je u obrazloženju ovog rešenja, između ostalog, naglasio da *”Pravnu ocenu prvostepenog suda, kao pravilnu i zakonitu u potpunosti usvaja i drugostepeni sud, jer napadnuto rešenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz člana 182, stav 2, tačka (b), (g), (j), (k) i (m) Zakona o parničnom postupku”.*

Navodi podnosioca o ustavnim povredama

29. Podnositac zahteva tvrdi da su mu presudom Vrhovnog suda, kao i sudskim odlukama nižestepenih sudova, povređena sledeća ljudska prava: član 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], član 32 [Pravo na Pravno Sredstvo], član 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] i član 54 [Sudska Zaštita Prava]

Ustava, član 6 [Pravo na pravično suđenje] i član 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLJP, kao i [Zaštita imovine] Protokola 1 EKLJP.

30. Podnositac zahteva dalje tvrdi da je Ustavni sud u sličnim slučajevima odlučio da proglaši prihvatljivim zahteve podnositaca, naglašavajući posebno presudu ovog Suda KI55/11, podnosioca F. P., i slučajeve podnositaca E. K. (KI04/12) i V. M. (KI129/11) kada je obavezao javne nadležne organe da sprovedu odluke NNOK.
31. Podnositac zahteva tvrdi da Sud treba da primeni privremenu meru zabrane izvršenja presude Vrhovnog suda, Rev. 22/2013, jer je diskriminatorna i neustavna.

Prihvatljivost zahteva

32. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom o ustavnom sudom i Poslovnikom o radu Suda.
33. S tim u vezi, poziva se na član 113. 7 Ustava, gde se propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
34. U tom smislu, Sud konstatuje da je zahtev KI216/13 podnet Sudu od strane pojedinca, da je podnet u roku od 4 meseca propisanim članom 49 Zakona o Ustavnom суду, da je zahtev podnet Sudu nakon što su iscrpljena pravna sredstva na raspolaganju i stoga, zahtev ispunjava formalne uslove za razmatranje u Ustavnom суду.
35. Ocenjujući tvrdnje podnosioca zahteva, Sud primećuje da podnositac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 22/2011, kojom je odbijena revizija kao neosnovana iz razloga navedenih u obrazloženju presude na reviziju.
36. U tom smislu, Sud konstatuje da uprkos tvrdnjii podnosioca zahteva da su mu navedenom presudom povređena prava garantovana Ustavom prema članovima 21, 31, 32, 49 i 54, kao i ljudska prava propisana EKLJP prema članu 6. 13 Protokola 1, on nije predstavio činjenice koje bi dovele Sud do zaključka da je zaista došlo do navodnih povreda. Podnositac zahteva nije pružio argumente o prirodi povrede, nije objasnio okolnosti pod kojima se povreda mogla dogoditi, nije precizirao veličinu povrede ili ustavne posledice već je, u stvari, samo zahtevu priložio sudske odluke u vezi sa slučajem i naglasio da se odluka NNOK, kao takva kakva je, trebala sprovesti, iako je on, u stvari, za ovo pitanje pokrenuo i sudski spor koji nije okončan u njegovu korist.
37. Sud u nastavku konstatuje da je, što se tiče parničnog postupka, podnositac zahteva u stvari nezadovoljan konačnim ishodom svog slučaja u sudovima i nije predstavio činjenice koje bi argumentovale nepravilnost sudskog postupka u pogledu ljudskih prava, a ni činjenice koje bi dokazale izuzetno proizvoljne proceduralne nepravilnosti koje bi kao posledica dovele do povrede prava

garantovanih Ustavom. Ustavni sud nije sud činjenica i ovom prilikom naglašava da je utvrđivanje pravilnog i potpunog činjeničnog stanja nadležnost redovnih sudova i da je njegova uloga samo da obezbedi usaglašenost sa pravima koja se garantuju Ustavom, dakle, ne može da deluje kao "sud četvrtog stepena" (vidi, *mutatis mutandis*, između ostalog., Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996. god., R.J.D, 1996-IV, stav 65).

38. Što se tiče zahteva podnosioca, koji se poziva na prethodnu sudsku praksu Ustavnog suda i njegove tvrdnje za sličnost njegovog slučaja sa slučajevima KI55/11, KI04/12 i KI129/11, Sud naglašava da se ovi slučajevi razlikuju jedan od drugog u nekoliko aspekata.
39. U presudi slučaja KI55/11, u stavu 17, Sud je naglasio "*Dana 25. juna 2008. god., NNO je odobrio žalbu podnosioca zahteva i naredio poslodavcu da ponovo zaposli podnosioca zahteva* (odлуka br. 49/08). Time je konačno odbor doneo odluku o pravnom statusu civilnog službenika u organu za zapošljavanje, (sud je iste činjenice konstatovao i u slučajevima KI04/12 – stav 10 presude i KI129/11, stav 18 presude), dok u slučaju KI216/13, Odbor nije odlučio o konačnom statusu civilnog službenika, već je usvojio jedan deo zahteva i naložio je proceduralno delovanje sprovodenja disciplinskog postupka, koji će se u uslovima njegovog sprovodenja, okončati konačnom odlukom organa za zapošljavanje, činjenica koju su utvrdili i redovni sudovi u parničnom postupku.
40. Da je Odbor u celosti usvojio žalbu podnosioca zahteva i da je obavezao organ za zapošljavanje da podnosioca vrati na posao, tada bi i Ustavni sud postupio po svojoj prethodnoj sudskoj praksi, ali u upravnom neokončanom postupku, sa konačnom meritornom odlukom, Sud ne može da utvrdi povredu člana 31 Ustava ili člana 6 EKLJP. ESLJP je u slučaju Barbera, Mëseque i Jibardo protiv Španije (presuda A br. 146, od 6. decembra 1988. god.), zauzeo upravo ovaj stav, konstatujući da se "*mogući proceduralni nedostaci i propusti koji se pojave u jednoj fazi postupka mogu ispraviti u kasnijim fazama postupka, tako da je u principu nemoguće utvrditi da li je postupak pravičan sve dok se ne okonča*".
41. Štaviše, pitanje odluke NNOK u slučaju podnosioca zahteva bilo je predmet razmatranja i u redovnim sudovima u parničnom postupku, dok u slučajevima pomenutim od strane podnosioca, odluka NNOK-a je bila samo predmet izvršenja u izvršnom postupku, a da se o njoj nije raspravljanu u redovnim sudovima.
42. Pod ovim okolnostima, podnositelj zahteva nije "dovoljno potkrepeo svoju tvrdnju o povredi Ustava aktom javnog organa", stoga Sud, u skladu sa pravilom 36 stav 2, tačka d, nalazi da zahtev treba da se proglaši kao očigledno neosnovan.
43. Pošto je zahtev u celosti neprihvatljiv, tada Sud ne nalazi nijedan razlog da primeni privremenu meru i kao takva se odbija.

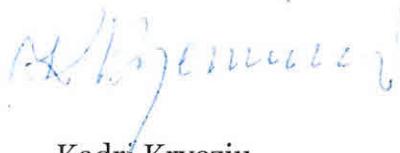
IZ TIH RAZLOGA

U skladu sa članom 113. 7 Ustava, članom 20 Zakona i pravilom 56 Poslovnika, dana 23. januara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Da dostavi odluku stranama i objavi u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani